

שנה עשרים ושתים - עלון מס' 1106

@ ביום ראשון בערב מתחיל "ברכת הלבנה".
@ ניתן להקדיש את העלון ושיעורי הלויין לרפואה, ברכה והצלחה, זיווג הגון, זרע בר קיימא או להבדיל לע"י יקירכם. טל' המערכת: 054-7743834

פסטידון: "והכהנים חלולים"
(יחזקאל מד')

השבת כא' לעומר
פרקי אבות - פרק ב'

בס"ד ו' אייר ה'תשפ"ב

הדלקת נרות - 19:05

צאת השבת - 19:57

רבנו תם - 20:49

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לע"י בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת אמור

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
יחל את שיעורו בלויין
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30

מעייני הפרשה:

- ↔ דינים הנובעים מקדושת הכהנים.
- ↔ פסולי חיתון של הכהנים.
- ↔ פסולי מומים המקריבים.
- ↔ טהרת מקריבי הקורבנות.
- ↔ אוכלי הקורבנות.
- ↔ המועדים וחגי ישראל.
- ↔ דיני המנורה ולחם הפנים.
- ↔ מעשה המגדף ועונשו.

"אמור אל הכהנים"

בפרשת אמר יש 24 מצוות עשה, ו-39 מצוות לא תעשה. החלק הראשון של הפרשה עוסק בקדושת הכהנים. ובחלקה השני עוסקת הפרשה במצוות המועדים והחגים בימות בשנה וקרבנותיהם.

"קדושים יהיו לאלוקיהם... והיו קודש"

יש שרוצים להתקדש לפנים משורת הדין ואוסרים מה שמוותר. אז עליו לדעת שקודם כל, תעשה מה שצריך, ורק אחר כך תוסיף עוד דברים. וזה שאמר הכתוב "קדושים יהיו" למה? "לאלוקיהם", שיקיימו מצוות הבורא המחייבות, ורק אח"כ "והיו קדושים", שיתקדשו בעוד דברים.

"ועליהם את נפשותיהם"

ה"שפת אמת" אומר עוד טעם למה מצוה לאכול בערב יום כיפור. מכיון שהוא יום שצריכים למחול אחד לחברו, לכן צויתו התורה שיאכל ויסעד בערב יום כיפור, כדי שיהיה רגוע ומיושב וימחל לחברו בלב שלם, מפני שכשהוא אוכל יש לו לב שמח.

"ושימרתם מצוותי ועשייתם אותה אני ה'"

מהי השמירה? ומהי היעשייה? המלבי"ם מפרש: השמירה היא בלב, והיא המשנה שילמד וישמור בלבו מצוות ה' לדעתם, והעשייה היא בפועל... וממה שהקדים שמירה לעשייה... כל שאינו במשנה אינו בעשייה. למדנו שלפני שמקיימים מצוות - צריך ללמוד להבין ולשמור.

"אלה מועדי ה' אשר תקראו אותם במועדם"

"מועדי", וביו"ט כתוב הלשון "מועדים", כי את השבת עשה הקב"ה שהוא יחיד, ויו"ט בית-דין קובעין אותו, והם רבים.

"והכהן הגדול מאחיו"

אמרו ביומא (דף יח.): "והכהן הגדול מאחיו" - שיהא גדול מאחיו בכח, בנור, בחכמה ובעושר. אחרים אומרים מנין שאם אין לו, שאחיו הכהנים מגדלין אותו? תלמוד לומר "והכהן הגדול מאחיו", גדלה משל אחיו.

"אמור אל הכהנים בני אהרן"

נשאלת השאלה:

ברור שהכוהנים הם בני אהרן מה החידוש?

תירוץ בדרך הרעיון:

בשני בתי המקדש היו כוהנים גדולים. בית מקדש הראשון היו 18 כוהנים גדולים ובבית המקדש השני היו 300 כוהנים גדולים.

בסך הכל 318 כוהנים גדולים שירתו בשני בתי המקדש.

בני אהרן - בגימטריה = 318

"כִּתְפֵּשׁ לֹא יָבֹא בְעִמּוֹ"

שואל הרא"ם: מדוע דווקא 'בעמיו' ולא 'בעממו'? אלא עם ישראל שמתוכו באים הכהנים, מורכב מתריסר שבטים, ולכן 'בעמיו'. הביטוי 'עמיו' מופיע בתורה 13 פעמים, וכולם בהקשר של כמה שבטים ועמים (לעומת 25 פעמים 'עמיו').

"אמור אל הכהנים"

"אמור" אותיות **"מורא"** רמז למה שאומרים חז"ל שצריך לפחד ממי שצוה על המקדש. (פניני משה)

"אלה מועדי ה'..."

המוציא הוצאות על החגים **מקבל כפול מהקב"ה**, וזה מרומז בתיבה "מועד" גימטריה "מ"מ" 40- "ועד" 80, **שם מוציא 40 מקבל 80**. (חיד"א)

פנות הניבים והפתגמים

"מעשים טובים"

אם עושים מעשה טוב וכולם מדברים על זה, מהללים ומשבחים, סימן הוא שהמעשה נותר כאן בעולם. זה לא עלה למעלה. לכן כולם מרגישים את רושמו. לעומת זאת, אם אף אחד אינו מדבר, אדרבה, יש לאחרים טענות עליך, אזי סימן טוב הוא. המצווה התקיימה בשלימות, נסקה ועלתה השמימה בלא להותיר אחריה שום עקבות.

(בשם הרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זיע"א)

הסירו ממשל מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"יחידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

תכשיטי אשה. איפור ובושם בשבת

א. מותר לאשה לצאת בשבת לרשות הרבים, גם במקומות שאין בהם עירוב, כאשר כובעה או המטפחת שלה תפוסות לראש בסיכת ראש, ואין לחוש שמא תוציא את המטפחת או את הסיכה. (ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד צח).

ב. כבר נהגו הנשים להקל לצאת בשבת לרשות הרבים בכל מיני תכשיטים שהם לנוי וקישוט, וכגון, טבעת שעל אצבעה, צמיד, שעון, שרשרת, סיכה, עגילים שבאזניה, וכדומה. והוא שתענוד אותם דרך מלבוש, ולא תקחם בידה או בכיס בגדה. והמחמירות על עצמן שלא לצאת לרשות הרבים עם תכשיטין כלל, תבא עליהן ברכה.

ג. אסור לאשה לצאת בשבת לרשות הרבים עם תיק או ארנק בידה, אף אם עומד לנוי וקישוט בלבד. ואף במקומותינו שיש עירוב, ראוי להחמיר בזה לדידן. (שם)

ד. מותר לאשה ליתן סיכה בשערותיה כדי להחזיקם, ולצאת בשבת לרשות הרבים. וכן מותר לה לצאת בשבת לרשות הרבים עם סרט (או קשת) שהיא קושרת בו את שערותיה.

ה. הבנות הקטנות שנוקבים באזניהן כדי לתת בהן נזמים כשיגדלו, וכדי שלא יסתמו הנקבים ונתנים בהן קסמים, מותר לצאת בהן בשבת לרשות הרבים, אף כשאין עירוב ובמקומות שלא נהגו בזה, טוב להחמיר, שמא תוציא הקיסם מפני הבושה מחברותיה.

ו. כבר נתבאר שמותר לנשים לצאת לרשות הרבים עם עגילים באזניהם, ואין לחוש שיבואו להוציא העגילים ולטלטלם ד' אמות ברשות הרבים. (ילקו"י שבת ב' עמוד ק סעיף ה')

ז. מותר לאשה לתת בשבת אבקת פודרא צבעונית על פניה, כיון שאינו דבר המתקיים. אבל יש להחמיר בהעברת סרק על הפנים, שהוא צבע בהיר בדבר המתקיים. ולדעת החזון איש יש להקפיד שהפודרא לא תהיה מעורבת במשחה או קרם. אבל לדעת המג"א כל שכונתו משמחה תבלע בגוף האדם, אין בזה איסור מותר. אך אדם המתחזק והולך כבריא, אסור לו למרוח משחה על הידים, משום איסור רפואה בשבת, כל שניכר שעושה כן לשם רפואה.

ח. אסור לאשה לצבוע את השפתיים בשבת ויום טוב, וגם אם השפתיים היו צבועות מבעוד יום, אסור לחזור ולצבוען בשבת ויום טוב. (ילקו"י שבת כרך ב' עמוד קא)

ט. מותר לאשה לאכול בשבת תותים ולפת אדום, ושאר פירות הצובעים, אף שעל ידי האכילה היא צובעת את השפתיים. (ילקו"י שבת כרך ב' עמוד קא)

י. אסור לאשה לתת לקה על הצפורניים בשבת, ואין הבדל בזה בין לקה צבעונית ללקה שקופה. אך אין לאשה להסיר את הלקה מעל צפורניה בשבת. (ילקו"י שבת ב' עמוד קב)

יא. מותר לאשה לתת בשבת וביום טוב מי ורדים או מי בושם על פניה וידיה, שאף על פי שעל ידי זה מולידה ריח טוב בבשרה בשבת, מכל מקום בבשר אדם לא שייך איסור זה. ויש להקל בזה גם בבקבוקי בושם שהריח מתפזר בחלל החדר על ידי לחיצה על פקק הבקבוק. ואין לחוש בזה לאיסור זורה, שאין כאן תערובת של פסולת ואוכל. ולכן אם אירע בשבת בשעת התפלה ריח רע, מותר לפזר ריח טוב ממטהר אויר בחלל ביהכ"נ. ונהגו להקל כאשר יש בשבת שמחת חתן או בר מצוה, מזלפים על הידים מי בושם קודם העלייה לתורה. אך אין לזלף מי בושם על מטפחת או על בגדים, משום איסור מוליד ריח טוב בשבת וביום טוב.

מכל מלמד" השכלתי

הקשר בין הציוויים בפרשת אמור

פרשת השבוע, פותחת בדיני כהונה ההגבלות והחובות של הכהנים, ממשיכה בדיני המועדות ומסיימת בבן תערובת שקילל את ה'.

מה הקשר בין שלשת המקרים הללו?!

כדי לענות על שאלה זו נקדים סיפור שמביאה הגמרא. (שבת לא ע"א)

מעשה בנכרי אחד שהיה עובר ליד בית המדרש ושמע קול שהיה אומר :

"ואלה הבגדים אשר יעשו - חושן ואפוד".

אמר: הללו למי ?

אמרו לו: לכהן גדול.

בא לפני הלל ושמאי וביקש הנכרי שיגירו אותו על מנת שישלמו אותו לכהן גדול ויזכה בכבוד ובבגדי החדר שלובש הכהן.

שמאי כמובן מסרב לגיירו ודוחף אותו באמת הבניין שבידו.

הלל לעומת זאת אפילו במקרה הזה מגיירו.

לאחר הגירו שולח אותו הלל ללמוד את הפסוקים והסוגיות הקשורים במעמד הלויים והכהנים.

כאשר מגיע הנכרי למילים "וזהו הקרב יומת" הוא שואל את הלל: "מקרא זה על מי נאמר?"

הלל משיב לו: "אפילו על דוד מלך ישראל", שהרי הזר האמור הוא כל מי שאינו בן שבט לוי.

מבין גר שאם כך נאמר אפילו על דוד, הרי שקל וחומר שהוא, שזה עתה נכנס לעם היהודי, לא ראוי לעסוק במלאכת הקודש ומתוך מקום של הבנה וקבלה "מוותר" על דרישתו להפוך לכהן גדול ואומר להלל "ענוותן הלל, ינוחו לך ברכות על ראשך שקרבנני תחת כנפי השכינה".

כאן נשאלת השאלה:

איזו יומרה הייתה לו לבקש לעצמו להיות הכהן הגדול? והלא מה ראה להסכים לבקשתו ?!

מתרצים חז"ל:

שאכן אותו גוי היה בעל יכולות מנהיגותיות המתאימות לכהן לתפקיד בו חשק.

אבל יש גבול ברור: "וזהו הקרב יומת".

כפי שראינו אצל עוזיהו שבקש להקטיר קטורת והיה הוא מלך אך לא מזרע כהונה וה' זעף עליו וצרעת פרח במצחו...

אין אפשרות לפרוץ את התחום שקבעה התורה!

וכאן נעוץ הקשר בין שלשת המקרים בפרשה:

נקודת הכשל של המגדף הייתה באי-ידיעה ברורה של הגבולות והתחומים שקבעה התורה. מגיע אדם שאינו משבט דן וכשהם לא מקבלים אותו הוא מתעצבן, מקלל את ה' ונושא חטאו. כמו כן לגבי המועדות, לכל חג יש את המצוות והמנהגים שלו.

אין, ולא ניתן לערבב האחד בחבירו...

ריבונו של עולם, אני מבקש, הסכם עכשיו !

סיפר הרה"ג רבי דניאל אוחיון שליט"א:

בחודש סיון תשע"ג, הוזמנתי כרב אורח לשבת חתן של אחד ממתפללי קהילתנו. החתן נשא לאשה כלה, שזכתה לחזור בתשובה ולהקים בית על אדני התורה והמצוות.

בסעודה שלישית ביקש אבי הכלה לחזק את האורחים בסיפור אישי מצמרר, ובכך להביא לחיזוק גדול בשבת זו.

וכך הוא סיפר: "לפני כשנה וחצי נפטר אבי ז"ל ואני, כבנו, למרות שקיימתי אורח חיים חילוני ממש, החלטתי שבמשך שנה אחת אקיים כמה מצוות לזכרו: אתמיד בתפילה במניין שלוש פעמים ביום ואומר קדיש לעילוי נשמתו, וכן החלטתי להקפיד על שמירת שבת מלאה, דבר שהוא לא פשוט כלל ועיקר, במיוחד לבני משפחתי. בנוסף קיבלתי עלי לקום בשש וחצי בבוקר ביום השבת לתפילת שחרית, שלוש שעות מוקדם יותר מהזמן בו הייתי רגיל להתעורר. קבלות אלו קיימתי בנחישות, בעוצמה, עם כל הלב והנשמה.

לאחר שעברה השנה האינטנסיבית, אמרתי לעצמי: ב"ה, עשיתי את כל מה שצריך לע"נ אבי ז"ל, וכעת עם תום השנה הראשונה לאבל, אין לי יותר כוח להמשיך במשימה הזו.

אני חוזר שוב לחיי כחילוני. שמירת השבת הייתה קשה עלי מאוד, הוויתור על היציאה לים, טיולים, טלוויזיה, פלאפון. ואכן כך עשיתי, עזבתי הכל וחזרתי לחיי החילוניות.

לאחר חודשיים, בתי תחי', תלמידת תיכון, חצתה את הכביש בדרכה לביה"ס באשדוד, ולפתע הגיחה מולה מכונית שנסעה במהירות מסחררת, והעיפה אותה למרחק של כעשרים מטרים. היא קיבלה חבטה עזה בראשה ואיבדה את הכרתה.

עקב מצבה הקשה הוזעק מסוק שפינה אותה לבית החולים תל השומר. הבת אושפזה בחדר טיפול נמרץ ומצבה הוגדר כקשה מאוד. בפיו של מנהל המחלקה לא היו בשורות טובות: "דע לך, אבא, כי מצבה של בתך מוגדר ברפואה כקומה, דהיינו תרדמת". "אין לזה טיפול, דוקטור?" שאלתי, "לא", ענה הרופא, "אנו ננסה להמשיך להחזיקה בחיים עד כמה שהמצב הרפואי יאפשר זאת".

"כמה זמן זה יכול להימשך?" המשכתי לשאול, "כלומר, מתי היא תתעורר?" הרופא הסתכל עלי במבט מלא רחמים: "אין לזה כל תאריך, אבא יקר... יש לך דוגמא מראש ממשלה לשעבר שהיה בתרדמת... זה יכול להימשך אפילו שנים".

כאן כבר נשברתי והתמוטטתי. עד עכשיו רק אשתי בכתה וזעקה מכאב, ועתה גם אני הצטרפתי אליה. ביום החמישי לאשפוז, עמדתי ליד מיטת בתי המורדמת והחלטתי לעשות מעשה. אחזתי בידה וזעקתי: "ריבונו של עולם! אני הבנתי את מה שהסברת לי, הבנתי. לפני חודשיים חשבתי להפסיק להתפלל ולשמור שבת ואכן חזרתי לסורי, אתה רצית להסביר לי את משמעות מעשיי, אבל בדרך

הקשה. אירי, ריבונו של עולם, בוא נעשה הפסקת אש. הנה אני חוזר אליך - שבת, תפילה, תפילין, כל מה שצריך, כמו שהיה לפני שלושה חודשים".

"הנה אני חוזר אליך מלא, קומפלט, ואתה בתמורה מלך מלכי המלכים הכל יכול, תחזיר את בתי למצבה הקודם, לבריאות איתנה".

דמעותי ניגרו על פניי, אני אוהז ביד בתי ברטט וממשיך לזעוק: "אל תבקש ממני, ריבונו של עולם, שאתחיל לחזור אליך בתשובה, ורק לאחר כמה שנים שתראה שהביצוע טוב מצדי, רק אז תקים את בתי מתרדמתה. אלא אני מבקש, ריבונו של עולם, הסכם ועכשיו!"

ואז לפתע... אני נרגש כולי לספר זאת, לפתע אני חש צמרמורות וזרם בידיים. פתאום בתי מתחילה להזיז את ידיה ואת רגליה, פתאום הגוף מתנועע. ואני עומד נפעם וממש כמעט שאיני מאמין שהבת, שהייתה במצב של קומה, מתחילה להתעורר. אני חש ומרגיש איך הקב"ה מבצע את חלקו בהסכם!

למחרת קורא לי מנהל המחלקה ואומר: "אבא יקר, החלטנו לשחרר את בתך מביה"ח, היא בריאה ושלמה! ברפואה אנו מכנים זאת- נס רפואי!" אין לי אלא לסיים בהכרת תודה להקב"ה, ששלח לי רמז לחזור אליו שנית.

במה שונה האדם מהבהמה?

"שור או כשב כי יוולד והיה שבעת ימים תחת אמו..." מובא במדרש: "מכאן לתחיית המתים מן התורה". באר המהר"י אסאד:

האדם הוא נזר הבריאה. והנה למרבה הפלא, בעת שהוא נולד, אין בכוחו לדאוג לעצמו. הוא נזקק לאחרים שיאכילו אותו ויטפלו בו במשך כמה שנים עד שיעמוד על רגליו. וכשמגיע לימי הזקנה - שוב זקוק הוא לעזרה ולסיעוד. לעומת זאת השור, הכשב או העז, שבוע לאחר לידתם הם כבר עצמאיים, ומשום כך "ביום השמיני והלאה ירצה לקרבן". הייתכן שכך יראה האדם - נזר הבריאה?

על כורחך אתה למד שישנו המשך לאחר המיתה, והרי לנו תחיית המתים מן התורה.

בספר 'ומתוק האור' מביא את המעשה הבא: בחור שעמד להתקלקל ולסטות מן הדרך, בא לשוחח עם רבי שלום שבדרון זצ"ל. שאל אותו רבי שלום: "מי יותר מאושר אתה או הפרה?"

"אני" ענה בחורו! "ומדוע?" - הקשה הרב "מפני שהפרה שותה מים ואוכלת קש, ואילו אני שותה קפה ואוכל עוגות. הפרה ישנה בבוקר ואילו אני ישן במיטה. על הפרה יורד גשם ולי נעים בבית..."

"האם ראית פרה שהולכת לרופא כשכואב לה הגב?" - "לא" "האם ראית פרה שהולכת לרופא להתלונן על קלקול קיבה?" - "לא"

"אם כן מה יעזור לך לישון על מזרון ולחיות בבית חם ונעים בחורף, או לאכול מאכלים משובחים?" "הבחור החל לבכות..."

"מדוע הנך בוכה?" שאל רבי שלום. ענה הבחור: "אני בוכה על כך שאינני בהמה..." משראה כך, אמר לו רבי שלום: "תנוח דעתך, אתה באמת בהמה!"

עונשו של המקלל לעומת עונשו של המקושש

בסוף פרשתנו נאמר על איש שרב עם אדם אחר ובמהלך המריבה, קילל האחד את ה'. האנשים שהיו סביבו ושמעו קללה זו מיד תפסו את המקלל והביאו אותו אל משה ומשה שם אותו במשמר. "ויניחחו במשמר לפרוש להם על פי ה'" (ויקרא כד, יב). משה והעם לא יודעים מה דינו של האדם שקילל את ה'. על כן, עד שה' יפרש להם מה דינו הם שמים אותו במעצר.

בסוף פרשת שלח בספר במדבר נאמר שבני ישראל מצאו "איש מקושש עצים ביום השבת" (במדבר, טו, לב). גם אותו העם תופס ומביא למשה, וגם כאן מניחים אותו במעצר מכיוון שלא יודעים מה דינו. בשני המקרים הללו ה' מדבר אל משה ומורה לו שהעונש במקרים אלה הוא מוות בסקילה. אולם, על אף הדמיון הרב בין הסיפורים ישנו הבדל אותו מדגיש רש"י, בשם מדרש הלכה:

ויודעו היו שהמקושש במיתה אבל לא פורש להם באיזו מיתה... אבל במקלל לא היו יודעים אם חייב מיתה או לא. (רש"י, ויקרא כד, יט ד.ה. "ויניחחו"). המקושש חילל שבת ועל כן דינו מיתה. דין זה נאמר כבר והיה ידוע לכל. אלא שעם ישראל לא ידע כיצד להרוג אותו. בניגוד לכך, דינו של המקלל את ה' לא הוזכר מעולם.

"בניך בשתילי זתים" - חינוך

כל מי שזוכה לעסוק בחינוך יודע כמה חשוב להשקיע דווקא בשנותיהם הצעירות שעדיין אינם עומדים על דעתם ותלויים הם באחרים ואז מוכנים לקבל, מוכנים להיות כנועים וציותנים, וכל מוסכמה שקיבלו נקבעת בליבם לנצח ולא כדעה הרווחת ברחוב שעדיף שיגדלו ואז נתחיל לחנכם... וכדבריו החריפים של ר' ירוחם בדעת תורה 'העולם אין להם מושג בחינוך!! מה שהעולם מבינים בעניין חינוך, הן מחשבות מאוד פגוטות, רק התורה הקדושה היא שמגלה לנו את ערכו האמיתי של חינוך!!! כי אצלנו התלמידים הם בבחינת 'מגודלים בנעוריהם' בעודם רכים בשנים כבר אנו דואגים לגדוש אותם בחכמה ודעת. בהיותם עוללים רכים כבר טעם זקנים משוך עליהם, וכך כשגדלים נותרים הם על מבועי התורה והיראה. אך החינוך הכללי מזניח את השנים הצעירות, נותנים לעוללים לעשות ככל העולה על רוחם, בטענות שונות ומשונות, 'זה לא הזמן כעת לחנך' 'הילד עודנו קטן' 'מה אפשר לדרוש מהפגוט' וכך הם גדלים בעלי נטיות שליליות.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצחק" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הרב אשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כלי יצירה בנות והסביבה

כל הישועות והברכות

לציין ושרה לארי היין שתמו לטעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות ויררו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם להבדיל לע"י רחמים בן איבז ז"ל

רפואה שלימה

מנשה דיידי בן שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות ויררוה נחת מיוצאי חלציו

סרכה והלחנה

עמוס גאלי בן שמחה חני שיבורך מפי עליון ולשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכו ומזלו מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה וברכה והצלחה ליהלי ולעילאי

כל הישועות והברכות

לאברהם ומיטרה הקקיאן היין שתמו לטעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות ויררו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם לרפואת מיטרה ומרים הקקיאן להבדיל לע"י שמעון בן אברהם ז"ל

סרכה והלחנה

לליני בת אסנת שתזכה ללידה קלה שתתברך בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות שיתגשמו משאלות ליבה לטובה עם בעלה תומר בן שרית

רפואה שלימה

לשרה מיארה בת תנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה חנניה

סרכות ואיחולים

מרדכי יהודיה יעקובי להולדת הבת ניי יח"ר שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה נחת ושלווה לאליה ושושנה יעקובי ליצחק ושרונה אביכור

סרכה והלחנה

יאיר ויפעת בצלאל זכות תרומתם לעולן שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה נחת מיוצאי חלציהם

סרכה והלחנה

אירי והודיה בר-טוב שיזכו לזרע קודש בר-קיימא עוד השנה ויבורכו מפי עליון ולשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה

סרכה והלחנה

אמיר והמרק הקקיאב שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה נחת מיוצאי חלציהם וברכה לכל ילדיהם

סרכה והלחנה

לכלי ואסתר דיידי שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה נחת מיוצאי חלציהם

סרכות ואיחולים

אורן וישי שבימי בהגע זביר למיציית הי"ח שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו שיתברך בכל וברכה והצלחה למשה ורחל עוקבי ולמשפחת שמחי שירון נחת ושלווה

סרכה והלחנה

למיכאל ורחל יוספי שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה נחת מיוצאי חלציהם

רפואה שלימה

רפאל בן עליה למשפחת בן-דוד הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות ונעימות עם רעייתו

לע"י הצנוע והענו

אליה בנאיא בן טאוס ז"ל

לע"י הצנוע והענו

טלא בת מוכבא ז"ל

לע"י הצנוע והענו

אליצק סולמיאן בן מרים ז"ל

לע"י הצנוע והענו

כז ניסן פקידת שנתו

לע"י הצנוע והענו

שמעון ורחל בנאיא בן אברהם ז"ל

לע"י הצנוע והענו

רחמים אברהם בן רחוקאל ז"ל

לע"י הצנוע והענו

רחמים דאודי בן איבז ז"ל

לע"י הצנוע והענו

יא אייר פקידת שנתו

שבת שלום ומבורך

לע"י ישיבת : רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

עילאי דודון ז"ל בן אריאל-מזל שתחיה ניסים נסימי בן פרי יצחק ז"ל אליעזר כהן בן לאה ז"ל פורטונה אוזן בת חנונה ושושן ז"ל ציונה לוי בת שרה ז"ל ניצה גואטה בת לידיה ז"ל עליזה יצחק בת שרה ז"ל אסתר (גורה) רחמני בת עיזה ז"ל	לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בועז בן זהרי ז"ל אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל מימון קקון בן פריחה ז"ל ויחיא אברג'ל בן סעדה-שושנה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וולכיה ז"ל	אברהם יגל בן רעות היין יוסף אהרונ' בן ביבי היין ראובן לוי בן טרג'ה היין שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דוידי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הרני בת מרים מנב"ת דליה נסימי בת גורג'ה מנב"ת הודיה חיה בת אסתר מנב"ת חן-חיה בת חנה מנב"ת	שלמה לארי בן מרים היין משה נאמן בן מרים היין אברהם נאמן בן מרים היין ישראל פרג'י רפאל בן מרים היין שבת' מוסאי בן נהיית היין שמעון בר-יוחאי בן עדי היין רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גורה מנב"ת נהיית ישראלי בת שרה מנב"ת רחמן-רחל בת גיראן מנב"ת
---	---	---	--